

BYUNG-CHUL HAN

Csillapító társadalom – a fájdalom ma

Typotex Kiadó, Budapest, 2021

A dél-koreai születésű, svájci Byung-Chul Han korunk egyik népszerű filozófusa. Csillapító társadalom című értekezése alapvetően egy éles társadalomkritika, mégis több annál. Kijelentései megmozgatnak, lényünk mélyére hatolnak, és nem nélkülözik azt a fajta érzékenységet sem, ami a hospice szemléletnek is sajátja.

Fő témája a mai társadalmat jellemző görcsös fájdalomkerülés, a félelem minden fajta és mértékű fájdalomtól (algofóbia). A fájdalom ugyanis – ahogy mellette minden más negatív dolog – alapvetően szemben áll korunk értékeivel: a pozitívizmussal, a boldogságkereséssel, a teljesítménnyel és az egészséggel. Így, innen nézve a fájdalom értelmetlenné, nemkívánatos tapasztalássá válik. Ez azonban egy tágabb keretbe helyezve magát az életet is értelem nélkülivé teszi, és viszont, az értelem nélküli élet teszi értelmetlenné magát a fájdalmat is.

Ahogy egyre mélyebbre merülünk e gondolatok világában, találkozunk a többirányú kapcsolatvesztéssel, az intimitás hiányával és az elnyomott fájdalommal, amely más formában, de mindig visszatér.

Az író művészek, értelmiségiek inspiráló példáin keresztül igyekszik felmutatni a fájdalomhoz való helyes hozzáállás értékeit, nem tagadva közben annak nehézségét és tragikumát. Sőt, a fájdalom értelmének keresése közben sokkal inkább keresi a szenvedő, fájdalmakat átélő Másik kezét, amit a gyógyítás ősjelenetével szemléltet a legérzékletesebben:

„Amikor a nővére látja, hogy az öccsének fáj valami, akkor minden tudás előtt megtalálja a megoldást: kedves keze megtalálja az utat, megsimogatja ott, ahol fáj neki... A fájdalmat

erősíti a magány, a közelség hiányzó tapasztalata. Lehet, hogy a krónikus fájdalmak, akárcsak a saját kezű vágási sebek, a test törődést és közelséget, sőt szeretetet követelő kiáltásai, beszédes jelei annak, hogy ma ritkák az érintések. A gyógyítás ősjelenetét egyetlen fájdalomcsillapító sem helyettesítheti.” (46-47. oldal).

Ajánlom a könyvet mindazoknak, akik a fájdalmak közepette is szeretnék keresni a másik kezét. Amíg még lehet.

Dominiák Zsolt

kórházlelkész, mentálhigiénés lelkigondozó,

MRE Bethesda Gyermekkórháza

dominiak.zsolt@bethesda.hu